

Plymouth, Pa., 4 Vasario.

Nekurie lietuviai ir po sziai dienai greiciau bando griebtis už lenkiszko negu už lietuviszko, kaip raszto, taip gal but ir kalbos, o isz dalies ir paties broliszko apsiėjimo. Gal but skaitydami lenkiszkus laikraszczius, kurie gvoltu szaukėsi prie musų, iszrodydami savo nekaltybes ir papeikdami tūs, kurie ne nor sebrauti su jais, o savo lietuviszką tiktai prigimimą gūdoja, patiki tokiems szirdingiams jų atsiszaukimams ir bevelyje pamyti viską savą po kojomis, kad tiktai patarnauti nuvargintiems lenkeliams! Gerai zinoma labai jeigu kuris tur laimę mokėti ne tikt gavo prigimtą, bet ir apie kitas kalbas tur gerą supratimą; na ale isz to reikia naudotis tiktai atsitikus reikalui, o ne maiszyti ten, kur tas visai ne yra reikalinga. Jeigu tasai tikisi apturėti isz to sav garbę, tai jau tik ne nū saviszkių, o ir nū svetimų gal ant to nelaukti, ba niekas už tai nedūda jokios garbės.

Tiktai per tokius savo darbus atmeta jį visi saviszkliai, ba jisai pats savo pasielgimais priverczia tai padaryti, o anų negal taip greitai prisivyti, tokiu budu nē prie vienos, nē prie kitos pusės nepritelpa, pasijunta atmestu nū visų, ir kagi czion bedarą? Prisi- mezga tadą prie stimbirio anų, lenkų ir atsisukdamas szaukia da ir kitus prisidėti prie jo, mislydamas kad jis ir visai tejsingai jau daro. Tarp tokių teko patėmyti ir ne persenei da vieną, kuris paraszė lenkiszkliai korespondenciją į laikrasztį „V. L.“ apie metinį mitingą jų draugystės. Korespondencije raszyta buvo per sekretorių tos draugystės, ir paraszės praszo perguldyti lietuviszkai ir patalpyti į laikrasztį. Kaip patėmyjau tai toji turėjo but paraszyta lie-

tuviszkai; nės draugystė tikrai lietuviszka ir vardai virszinikų taip-gi lietuviszki. Bet dėlko jisai taip padarė? negalima suprasti. Gal norėjo pasirodyti kad labai daug iszmano, ba net lenkiszkliai korespondenciją galėjo paraszyti; o mažu taip kas jam į galvą įlindo.... Bet ar szejp ar taip vis-gi czion negalima jo tokio, kaip jam mažu pasirodė, puikaus darbo, pagirti. Juk jeigu jau moka raszyti lenkiszkliai, tai, mokėdamas kalbą, gal paraszyti ir lietuviszkai. O jeigu ne pasitiki gerai lietuviszkai paraszyti, ba tarp musų yra daugelis žemaiczių, kurių isztarmė daug skiresi, tai niekas už tai nekaltjūtų jo. Reikia tiktai noro ir kiek darbo prie to pridėti, o greitai susilauks ir to, kad raszys gana puikiai. Asz czion nemislyju, kad draugystė butų galėjus iszrinkti tokį kurs visai nemokėtų lietuviszkos kalbos, jeigu turėjo raszyti lenkiszkliai. Bet jeigu ir po teisybei draugystė iszrinko sav tokį virsziniką, tai jau didžiausią papeiką reikia isztarti draugystei, už ką taip dailei rupinasi apie lietuviszkos reikalus.

O ir apie visokius apsiėjimus daug galima pasakyti, jogei tankiai ten, kur tikrai reiktų kreiptis pas savą, tai yra toks pripratimas, kad vis greiciau pūlasi prie svetimtauczio negu lietuviszko. Jeigu jau taip pasielge tie, kurie užaugę yra tarp tikrų lietuvių, tai ko-gi galima bus laukti nū tų, kurie sziczion, Amerike auga? Iszszadės ne tikt savo tėvų kalbos, bet ir vardą savo užkavos. Neturime da mes sziczion tam atsakanczių mokslainių, kuriose, jaunoji musų gentkartė stiprintų savo tėvų paproczius. Už tai-gi- nors tėvams reiktų apie tai rupjitis. Kožnas tėvas ir motina tegul gūdoja savo tėvynę ir tą tautą, tegul myli,

o tą meilę tegul įkvepe ir savo vaikeliams. Lietuviszkas „Tėve musų“, lietuviszkas „Sveika Marija“, lietuviszka dainelė tegul skamba visad lupose tėvų ir jų vaikų, lietuviszka kalba, lietuviszka mislis ir paprocziai tegul vieszpatauje visad tarp musų. Paklausykime kaip pasielge tame reikale lenkai. Įtaiso lenkiszkliai mokslaines, namus prieziuros dėl savo tėvynainių, keliaujanczių į szį krasztą ir mąsto apie įsteigimą daugiau augsztesnių mokslainių. Nekuriūse miestūse tveresi draugystės, sąnariai kurios užsidraudžia nekaltėti kitaip, kaip tiktai vien lenkiszkliai, o jeigu kuris isz tų sąnarių perženge tą užszadėjimą, tai uždėta yra kora ant to. Tiktai ten, kur visai negalima be to apsieiti, tai gal sulaužiti prizadą.

O mes ar darome taip? Visai nē. Rodos gėdimės savęs, savo vardo bijomės. Apie apszvietimą savo visai mažai rupinamės. Kad ir kur atsidaro nors kokia vakarinė mokslainė, tai ne ilgai gal buti, nės tūjaus tur ir vėl uždaryti dėl stokos atlankanczių jas. O reikalingumas to matytis ant kožno žingsnio musų. Dėlko-gi paeina visi toki nesutikimai ir kartais kvaili ginczai? Vis tai dėlto, kad nėra gero supratimo reikalūse musų tautos. Aiszkliai tas matytis isz korespondencijų sziczion padūtų, o tankiai savo akimis kožnam veik pasitinka tai pamatyti. Kada mes pažįsime tikrą szviesą ir kada pradėsime tikru keliu eiti? ne galima zinoti. Bet kad greiciau tos dienos užstotų, tai nors tie, kurie yra tikrais sunais tėvynės, pasirupinkite pravesti kelę aniems nesuprantantiems, pamokykite jūs, isztikus reikalui, įkvėpkite dvasę apszvietimo, kad pažinę tai, naudotusi isz to ir semtų tą apszvietą isz tikrų lietuviszkų szaltinių.

Ant szio metinio Seimo nutarta buvo iszdūti kasztais „Susiv. L. A.“ organą, mėnesinį laikrasztį, kuris bus pri-siuncziamas kožnam sąnariui „Susiv. L. A.“ už dyka.

Norėjome iszdūti jį ir visą darbą atlikti iki 15 Sausio s. m., kad po tam iszsiuntinėt visiems sąnariams. Zinoma atspaudyt ne ką trukome, bet, kaip kožnas pamatys, laikrasztėlis tas tur pavidalą ne diktos knygutės, kad butų geriau užlaikyti jį sav ant atminties, sudėjus numerius visų metų į vieną knygą, tai zinoma perleisti kožną per rankas (isz viso 4,000) ir prigulincziai ap-taisyti reike taip jau ne mažai laiko. Dėl greitesnio atlikimo, to darbo, mes pridavėme jas į Wilkes-Barre ir prisakę, kaip ką padaryt, paliepėme tūjaus nusiųsti į Mount Carmel, pas prezidentą „Susiv.“ Bet tenai ir mat taip greitai negalėjo vis tai atlikti ir per tai labai viskas susivėlino ir ant Sausio mėnesio jau nega-gėjome iszleidinėti. Ant kitų mėnesių zinoma bus geriau, nės jau isz ankscziau pradėjome tą darbą, o pirmą kartą juk kožnas darbas ne gal buti taip pasekmingas, zinoma ir rasztų kaip kada ne pritenka, ba niekas daugiau ne sugelbėjo, o vienam tai labai sunku.

Už tai-gi praneszame meilingiems įkaitytojams apie tai vis, kad ne kaltjūt nē mus nē patį iszdūtoją, kad truputį susivėlinome. Praszome paaiszinti ir tiems, kurie ne skaito musų laikraszczių ir ne suprantą gerai kaip kas yra.

Kaip buvo garsjta pereitame numeryje, kad 10 dieną szio Vasariaus sukaks, deszimts metų nū iszleidimo pirmo musų laikraszczių „V. L.“ Už tai-gi szium numeriu ir vėl praneszame, kad pas mus bus apvaikszcziuojimas tos dienos, arba kaip paprastai sako

bus apvaikszciojimas „jubilejūs“ deszimto meto mūsų laikraszcio.

Laikytos bus kalbos apie lietuvių reikalus ir kilimą mūsų tautos.

Už tai-gi kame juda lietuviškas kraujas ir da gyvūje lietuviszka dvase, prisidėkite prie tos iszkilmės. Tegul ir visas svietas pamatys, kad mes jau atgyjeme. Kaip kitos tautos gal apvaikszcioti savo iszkilmingas dienas, taip lygai ir mes galime tai padaryti. Juk asz mislyju mes ne kiek ne žemesni už kitus. Apvaikszciojimas bus ant salės A. Pajaujo Plymouth, Pa.

Isz Lietuvos.

— *Isz Suvalky rėdybos.* Netik Kalvarijos ir Vilkaviszkių paviety virszinikai szaukė pas savę vaitus, szaltyszius ir pradinių mokslainių mokytojus ir davė jiems paslaptines instrukcijas, kaip tarnauti maskoliams (apie ką pereitą sykį rasziau), nės sztai dabar ir *Senapilės* pavieto vaitai, szaltysziai ir mokytojai buvo toki laimingi, kad iszgirdo tas „paslaptines“ instrukcijas. Į visus jūs, t. y. ir valseziaus urėdnikus ir į mokytojus atsiliėpė virszinikai, kad jie „po dolgu prisiagi“ (per prisiegą, kurę koznas davė) nūszirdziai pildytų tą, kas tose instrukcijose bus jiems įsakyta ir kad apie paczias instrukcijas užlaikytų ko didziausią paslaptį, nės jai iszdūs kas kam paszaliniai tas paslaptis, tai bus skaudziai pabaustas. Jūkas isz tų gudų paslapezių: yra tai neva paslaptys, o apie jas net kur gudresni piemenys žino. Instrukcijos, dūtos vaitams ir szaltysziams skiriasi nū instrickijū, dūtų mokytojams. Vaitams ir szaltysziams įsakyta netik daneszti apie tai, kur ir kas skaito kokias knygas (žinoma—lietuviszkas), bet buvo dar ir pa-

mokinimai, kaip užsilaikyti laikia karės: kaip dastatyti padvadas kariumenei, kaip sutikti prieszą; labjusiai dėjosi vaitams ir szaltysziams tas į galvą, ką reikia daryti, jai prieszas eitų gilyn į szalį (t. y. į Maskoliją). Tada, mat, reikia draskyti tiltus, slėptis nū jo kur į girias ir nedūti jokio maisto, abelnai, kaip galint sunkyti jo grizimą.

Mokytojams buvo tik įsakyta, kad dabotų, ar neskaitytų kur kas uždraustų knygų, ar nemėto kokių proklamacijų; jai ką tokio tik iszgirštų, kad tūjaus dūtų žinią vyriausybei.

Be abejonės, netrukus pakils kalbos, apie kurias jau ir dabar kaip kas žebtelėja kokį žodį, koksai netrukus buvęs kraujū praliejimas. Kam gi, sanprotauja kaimo politikai, *pats* virszinikas mokytų vaitus, kaip apsieiti laikia karės? O dabar apie porą metų niekas apie kares nės neszapt! Ypatingas daigtas, kad tie politikai, ypacz seni kareiviai, kurie su tokiu persitikrinimu pasakoja apie tas kares, kurios bus, nieko nežino apie tas, kurios yra. Taip, laikia karės Japonijos su Kinieciais rėtai kas apie ją žinojo; tik tada karė jau buvo seniai pasibaigus, politikai pradėjo pasakoti, kaip baisiai muszasi „Aponija su Kitajum“.

Į *Senapilę* yra atvaryti keli gudai ant isztrėmimo (naposelenije) isz Pietinės maskolijos. Vienitėlis jų prasikalimas yra tas, kad jie yra sztundistai, o ne stacziatikiai. Policija visaip jūs kalbino, zadėdama kone aukso kalnus, kad tik jie griztų į careslaviją. Nors tie sztundistai apie kelis mėnesius laikėsi, nepasigundymū vilionėmis policijos, vienok antgalo vis-gi pasidavė ir sziomis dienomis padavė praszymą, nepamelūsiu, ar archierėjui ar kokiam kitam popui, kad jūs priimtų „na lono svia-

toi pravaslavnoi cierkvi“ (į prieglobstį szventos stacziatikų bažnyczios) ir prijungtų prie pravoslavų (soverszit svietoj obriad prisojedinenija k cierkvi).

Padėjimas tų sztundistų *Senapilėje* buvo gana sunkus, nės tai žmonės neturtingi, o szioki-tokį uzdarbį gauti, ypacz ziemą, ir vietiniams gyventojams sunku, tai ką jau kalbėti apie ateivius, kuriė nės lietuviszcai moka, nės vietinių papraczių nežino. Beveik vien tik isz to jie misdavo, kiek pelnydavo nū cziūzynės, įtaisę ant upės Szeszupės. Vietiniai gyventojai buvo įtaisę greta kitą cziūzynę, bet *Senapilės* virszinikas uždraudė ant anos cziūzti, kad dūti isz ko misti sztundistam. Virszikas, uždraudamas antrąją cziūzynę dar iszreiszkę, pagal kokias tiesas uždraudzia. Ypatingos tos maskolių tiesos: į kurį szoną nori į tą jas virszinikai pakreipia. Su jom galima darodyti, kad tas pats daigtas baltas arba jūdas, koksai geriaus tinka.

Senapilėje neseniai suėmė vieną kareivį, kaipo politiszką prasikaltėlį. Pas jį rado kokius ten laiszkus, už kuriūs jį tūjaus suaresztavojo ir žandarai kas-zin kur jį iszbugdė. Suimtas kareivis yra gudas, o tie laiszakai, kuriūs pas jį rado, sako, yra nū vieno turtinogo Maskvos pabrikanto. Negalia tikrai pasakyti, ar tie laiszakai nū pabrikanto, tik tiek žinia, kad su „trefnais“ laiszkais reikia buti labai atsargiai.

Visūse valseziūse yra apgarsjta, kad netrukus skaitys ir suraszinės visus gyventojus. Dideliai svarbus daigtas, kad visi lietuviai vaditų savę lietuviškas, tada ir mes zinotume savo tikrą skaitliū. Mat, *Maskolije* nežino tikro skaitliaus savo gyventojų, tad viena diena visoje *Maskolijoje* suskaitys ir suraszinės visus

gyventojus, ir tokiu budu daeis tikro skaitliaus.

Maziulis.

Devynios tiesos dėl gyvenimo.

1. Niekad neatidėk ant rytojaus to, ką gali padaryti szia dien. 2. Niekad ne uždūk' kitiems tą, ką gali patsai padaryti. 3. Niekad ne iszmėtyk pinigūs savo pirma, kaip gausi jūs. 4. Niekad nepirk nereikalingų daiktų tik dėlto, kad jie pigūs. 5. Puikybė skaudziau mums atliepe, ne kaip badas, ir szaltis. 6. Niekad nereiks žmogui gailėtis ir to, jog mažai valgo. 7. Niekad nestovi sunku tas, ką ukvatnei darome. 8. Žiūrėk ant visko isz geros pusės. 9. Jeigu atsitiks tav ant ko nors užpykti, tai pirma ne kaip pradėsi kalbėti, skaityk iki deszimts; jeigu atsitiks smarkiai užpykti, tai skaityk iki szimtui.

— *Isz Vinczių, Senapilės pavieto.* Po Trijų Karalių *Seredoje* visais keleis vaziauvo ir pėksti ėjo žmonės į *Senapilę*; mat prekymėtis. Diena graži, tai smarkus buvo jomarkas. Žmonės pardavę gyvulius linksmi grizė namon. Keletas padvadų atvazevę į *Vinczius* sustojo pas karczemą pasiszildyti, nės jau buvo gerą galą atvazevę. Įėję į karczemą rado keturis gudų szunis — zemskius. Apie tą laiką norėjo uždrausti vazinēt su musziszkemis szlajomis, o norėjo, kad vazinētų su gudiszkomis. Gudų szunes, norėdami iszlupt nū žmonių keletą grazių, uzdirbtų kruvinu prakaitu, prisikabino prie žmonių, sakydami, kad su tokioms szlajomis nepavelyta buk vazinėti ir jas reikia sukapti. Žmonės pradėjo praszyti, kad nekapotų szlajas. Zemskiai szlajų nekapojo. Ką padaryti! neturėjo jokios valios? Už tad liepe nupirkti degtinės.... Vaziūdami kiti žmonės taipgi sustojo pas karczemą, prie tų

vėl žemskiai prisikabino, pasidarė maisztas ir žmonės žemskiams gavo gerai isznert kailį. Dabar žemskiai davė apie tai žinią „sliedovателиui“, tai tur but kaltininkai žemskiai bus iszteisinti, o mus žmonės pakoroti: nės toks už tokį vis užstoje!

— *Isz Veiverių, Senapilės pav.* Kaime yra mokslinyczia dėl iszmokinimo mokytojų į kaimiszkes mokslinyczias. Prie mokslinyczios budavo kunigas, dėl iszguldymo tikėjimo. Dabar kunigo nėra, nės po iszėjimo vieno kunigo kito negavome. Kelias adynas per kurias kas savaitė mokydavo tikėjimą, — „inspektorius“ virszininkas mokslinyczios paėmė jas sav, ant kurių skaito mokytiniam apie szventumą gudu tikėjimo ir apie paklydimą katalikų. Kunigas da nėra paskirtas į mokslinyczią, tai da tur but negreit pasibaiks tas kankinimas.

— *Isz Vainatrakių, Senapilės pav.* Nepersenei tapo Vainatrakiūse papjauti trys žmonės: vyras su paczia ir vaikas. Vargszai gulėjo dvi dienas savo stubelėje pakol dažinojo kiti žmonės. Galvazudziai neatrasti, bet valdzia gudu nelabai rupinasi apie atradimą jų nės sako: „maziau bus prakeiktų litvinų“.

Klipkus.

Isz Kitur.

Suvenytos Valstijos.

— *Washington, D. C.* Jenar. Codisto Garcia, vadas isz paskutinės revoliucijos ant Kubos, kuri traukėsi nū 1868 iki 1878 m. sėdi dabar czion ir tankiai susinesza su pasiuntiniais maisztinikų. Sako, kad jisai ir vėl kelsis prisz Ispanus ir prisidės prie maisztinikų ant salos Kubos.

— *St. Louis, Mo.* Henry Floerichind, buvęs instruktorius vokiszkoje armijoje, ant

praszymų kubaniszku patrijotų, apsiėmė lavint maisztinikų raitariją. Jeigu tiktai maisztininkai bus pripazinti už kariszką pusę, tai tūjaus iszczion iszsiusta bus pora stiprių ekspedicijų ant salos Kubos.

— *Washington, D. C.* Žinios, kad lordas Salisburi atsiuntė randui Brazilijos laiszką, kureme pareikalavo idant sutiktų da prisz 12 Vasario ant arbitracyino sudo, turinczio perziurėti ar po teisybei priguli sala Trynidad, o jeigu randas Brazilijos ne atliks tą reikalą iki virszui minėtai dienai, tai tą salą paims pati Anglije, be jokio klausymo. Brazilije, kaip girdėt sutarė su Argentina eiti isz vien prisz tokius darbus Anglijos.

Ministeris Brazilijos Mendonca per pusantros adynos kalbėjosi su minis. Olney, tur but apie klausymą už Trynidad.

— *New Yorkas.* „Herald“ atlaikė sekanczią depeszą isz Key Vest Campos'ą iszvažavo....

Weylerys perstatytas ant jo vietos, bet jokios atmainos visūse dalykūse ne jautu.... Pasidavė į dimissiją sekanti: Moreno ir Garrich, gubernatorius civilnas ir kariszkas prov. Santiago de Cuba; Mella, gubernatorius provinc. Puerto Principe; Prats, gubernatorius kariszkas prov. Matanzas; Luarez Valdez, vadas kariumenės, kuri darbavosi vakarinėje dalyje salos Kubos; Garcia Navarro, Canella, Sunque, Gasco ir daugelis kitų vadovų ispaniszku. Tas taip apkvaiszino ministerį kariszką, kad ir patsai atsisakė.

Dienos rundijimo gabineto Canovaso jau paskaitytos ant adynų.... Pakriks jisai tūjaus, kaip tiktai Campos'a tenai pasirodys.

Prieszininkai Campos'o kurie taip spyrė randą Ispanijos, kad atszauktų jį į Ispaniją, labai apsiriko savo užmanymūse kaip dajuto, kad ant vietos Campos'o perstatytas jen. Weyler, o ne jen. Pando arba Polaviejus, kurių jie norėjo Campos'a, iszvažiūdamas, pasakė Don S. Gusmanovui, konservatyvnuui vadui, kuris aplankė jį rumūse jenarolo gubernatoriaus, kad tūjaus kaip tiktai stos ant žemės Ispanijos pakels balsą senate apie suszaukimą kortezų. Nauda isz to bus ta, kad ministerije Canovas'o pasidūs į dimissiją, o į jo vietą bus iszrinktas naujas gabinetas.

Czionai mąsto, kad karalienė regentka surinkimą naujo gabineto perdūs Campos'ai, kuris visai kitokią politiką pradės kas link reikalų ant Kubos. Jeigu tas įvyks, tai ant salos Kubos tūjas bus iszsiūstas Lopez Dominguez ir Polaviejus, pirmas kaipo gubernatorius, o antras vyriausiu virszininku kariumenės. Tada mažu Madritas ir sutiktų ant davimo Kubai patvaldystės.

— *Philadelphia, Pa.* W. Kerr, advokatas kompanijos laivų Hart, perstatė 24 Sausio, kad visi garlaiviai tos kompanijos apturės kanūles, kad reikale galėtų but naudingos prisz Ispanus.

— *Philadelphia, Pa.* Jenar. Calixto Garcia, vienas isz iszmisliausių vadų maisztinikų, buvęs per nekuri laiką už rubezių tėvynės, iszsisergėjo akyvų ispaniszku agentų.... Pereita czetvergą iszplaukė ant s. Kubos ant garlaivio „Bernard“. Jisai plauke ant s. Kubos kartu su didele ekspedicija, kuri da ne apleido Suv. Valst. Ant vandenų jisai apims vadovystę, kada susitiks su kitu garlaiviu „Jasof“, ant kurio bus 300 žmonių ir daugelis ginklų ir amu-

nicijos. Ekspedicija jo iszsės ant rubeziaus pr. Pinar dėl Rio ir Havannos. Jen. Gomez iszsiūs ant jo sutikimo stiprią dalį savo kariumenės, dėl apgynimo prisz Ispanus.

Garcia tūjaus po pribuvinczion valdys dikta dalį, nės pagelbinikų czion bus iki norint, ir tada tai pradės su naujom spekom griebtis prisz Ispanus, provin. Pinar del Rio.

— *Boston, Mass.* Garlaivis „J. W. Havkins“, kuris vėžė 100 žmonių ant s. Kubos, kada jisai buvo arti Long Island, netikėtai prasimuszė ir pradėjo skęsti. Visi czion buvusieji sėdo ant lūtų ir plaukė prie kranto. Bet daugelis iszczion buvusių važiūtojų tur but paskendo; paskendo taipgi ir visi ginklai, kuriūs vėžė. Vertumą jų skaito ant \$25,000.

Kaip girdėt tai Kubiecziai tiktai tyeze buvo nupirkę tą garlaivį, kad iszgzasdyt labiau Ispanus; ba kaip greitai tie, kurie turėjo prigulėti prie pagelbinikų maisztininkams ant Kubos, iszsėdo ant žemės, tūjaus visi iszsiskirstė, kaip ir rodos jie nieko nesizinojo. Ir tas buvo tik delto, kad geriau pasisektų ekspedicijei jen. Garcia, pributi ant Kubos; nės Ispanų sznipukai visur landžioja ir ka tiktai pajunta, tūjaus danesza Ispanams.

— *Havanna.* Randas visai ne mislyja padaryt kokią nors permainą politikos ant s. Kubos. Tas tiktai tada gal but, kada bus tam atsakantis laikas.

Arti Batabano isztiko mūszis tarp Ispanų po vadovystę pul. Calbio ir maisztinikų, kurie prigulėjo prie armijos Gomezo. Maisztininkai likosi sumuszi. Bulmistras miestelio San Nicolas likosi pakartu per maisztinikus.

— *Havanna.* Maximo Gómezas, vadas maisztinikų perleido naktyje 23 d. Sausio su

savo armija keleta adynų ant plant. Morales arti Chimbarato provinc. Havanną....

Ispaniški kareiviai veje maisztinjkus ir kaip girdēt jau esie paskutiniai ne gali isztrukt anē į rytus, nē į vakarus, nē į žiemius. Jeigu jau tikrai taip butų, tai padėjimas armijos Gomezo labai sunkus.

Isz Via Tampla, Fla daneša, kad veik kožnas laivas atvatiūjentis czion isz Ispanijos atveža kareivius ir visokius karizkus daiktus.... Laivas ispaniškas „Alfonso“, kuris atplaukē 23 d. Sausio isz Barcelonos, atvežē 1,324 vatiūtojus ir daugelį risokių daiktų.

— *Bolondron, Kuba.* Dikta dalis maisztinjkų po vadovyste Edvardo Garcii užpūlē ant plantacijos aplin. San Rafael ir Felix ir paēmē viską, ką tikrai galėjo.

Nēr tos dienos, kad nū Kubos desėtkai o tankiai ir szimtai ypatų ne persinesztų į Suv. Valst. arba Meksiką. Pereitą seređą ant garlaivio „Olivette“ atplaukē į Florydą 222 keliaunjkai.

— *Londonas.* „Chronicle“ sako, kad ginczas tarp Anglijos ir Venezuelos už rubežius gal da labjau supainiot tą reikalą. Gazieta ta sako, kad tarp Venezuelos ir Didžiosios Britanijos ateis ir nauji ginczai už tūs rubežius, kurie gal pasibaigt nelabai lauktinai.

Gazieta „Daily News“ sako, kad už iszrinktos per Clevelandą komisijos, dėl isztyrimo rubežių tarp Venezuelos ir Guanos, slepesi sukurta ugnis, kuri isz tikro ne be žinios prez. Clevelando.

— *Londonas.* „Standard“ atlaikē depeszą isz Madrito daneszaczia, kad jen. Weyler, naujai perstatytas jenarolu gubernatorium Kubos, yra jau apsigarsėjas. Yra jisai stiprios energijos kareiviu ir

tikisi, kad jisai asztriau paims maisztinjkus, ne kaip kad jen. Campos'a.

Randas dūda jam 20 batalijonų pėstinjkų 25 eskadronus raitarijos ir keletą kalninių batarejų.

Apart to Vasariaus mėnes. bus iszsiusta ant s. Kubos nauji pagelbinjkai. Naujas kamendantas atlaikys reikalingus dėl apsisergėjimo nū mojinio lytaus pinigus.

— *Londonas.* Czionyksztē pasiuntinystē Brazilijos atlaikē depeszą nū savo rando isz Rio de Janeiro, kurioje tasai rodo neteisingumą buk tarp Brazilijos ir Anglijos, arba vel tarp Brazilijos ir Valakų daėjo iki kokio ten nesutikimo.

Laik, „Daily News“ ir vel pajudino klausymą kas link nesutikimo, pakilusio tarp Anglijos ir Suv. Valst. ir kalbina, kad tai but atlikta pagal tiesos nutarimą. Jeigu Suv. Vals. pakelē tokį klausymą, tai Anglije verta butų priimt tai ir pagal tiesą atlikti reikalą venezuelšką.

Tas patsai laikr. atveda piasą rando ant tylėjimo lordo Salisburio ir sako, kad tas reikalas negali taip ilgai gulėti biure užrubežinių reikalų. Yra, sako tas patsai laikresztis, toki reikalai, kurie tur but žinomi visai tautai, o tokiu reikaluyra ir klausymas apie Venezuelą. Visi Anglijos ukėsai ne nor vesti karę Suv. Valst.

„Daily News“ persiuntē į Washingtoną praszymą, kad randas amerikonišką apznamytų Venezuelai, jog Suv. Valst. trokszta atlikti visą tą reikalą sądaroj, ir sako, kad žodis isztartās per pr. Clevelandą į prez. Crespo, padarys visą tą reikalą atliktu.

— *Londonas.* „Times“ atlaikē depeszą iszsiustą isz Adamamus, Abisynijoje, kuri danesza, kad nekuris pabėgęs vergas, atėjas į Adamamus,

sako, kad Abisinczikai keliūse bandymūse užpuldinēti ant m. Makallēs taip daugel paliko žmonių, kad jau daugiau ne norēs mestis.

Abisinczikai taip ilgai laikys apgulę tą miestą, pakolkariumenē Valakų netekusi visai vandens, pasidūs pati. Depesza ta prideda, kad kareiviai valakiszi, stovinti tame mieste gauna tikrai po stiklą vyno ir vandens ant dienos. Susineszimas su kitais miestais negalimas.

— *Londonas.* „Daily News“ atlaikē depeszą isz Vienos, kuri danesza, kad Rossije laiko didelę flotą ant vandens Sevastopiles ir Odessos ir kad armije kaukaziszka sutraukta jau ant rubežių Armenijos, kad užstojus pavasariui, iszpildyt užmanymą Petro Didžiojo, kas link padalinimo Turkijos. Rosije nori gaut Armeniję ir Konstantinopilę, Prancuziję Syryję ir Palestina, Anglije Egiptą, likusi dalis bus padalyta tarp kitų Europos ponysečių.

— *Londonas.* Gaz. „South American Magazine“, iszleidzema Londone, padūda turtingumą tos dalies Venezuelos, už kuria eina ginczas. Gazieta ta sako, kad milžiniszki turtai tos kolionijos ne butų niekados taip gerai žinomi kad ne paskutinis atsiliepinimas prezidento Clevelando į kongressą. Minetas krasztas — kaip matyt isz to raszto, turi didelius turtus, kurie slepesi po žeme, nēs czionai labai daug yra aukso, kaip retai kur galima rasti kitūse krasztūse. Gyventojų skaito czion tikrai 289,000. Tam skaitliuje 12,000 pripūla ant Portugalczikų, o 4,000 Anglikų. Likusi dalis susideda isz Murių Indijonų ir rytų — indiszku Kulisų.

Oras stebėtinais sveikas, o milžiniszki miszkai tur daugeilį brangių medžių. Komunikacije (susineszimas) su vidu-

rinėmis dalimis to kraszto eina ant garlaivių, kurie skraidodo ant vandens upēs Esequibo. Krasztas tasai gal but vienu isz turtingiausių, ant viso svieto. Iszdarbis aukso prasidėjo tikrai nū 1884 m. kada buvo iszkasta tikrai 250 uncijų tos gėrybės. Sekancziūse metūse eina vis daugin, taip, kad m. 1894-95 isznesza net iki 134,047 uncijų.

Vertumą iszkasto aukso aprokūje ant 12 milijonų dolerių. Iki szio laik aukso buvo jieszkomas tikrai smiltise sumaiszytose su auksu, dabar jau pradēs jieszkoti ir gilume žemės, kur pagal isztyrimus randasi jo gana daug.

— *Roma.* Depesza, atlaikyta czionai 19 Sausio isz Massovos, danesza, kad padėjimas m. Makalle kurio fortai ginami yra per Valakus, o Abisinczikai po kiek kartų užpuldinėjo iki sziam laikui nē kiek ne pagerėjo. Sako, kad Menelekas II karalius Abisynijos sutinka ant suriszimo sądaros, bet ant kokio pamato, tai nezinoma. Neku-rie tvirtina, kad jisai norys, idant valakiszi kareiviai paliktų tvirtynę, o jisai nieko jiems nedarysęs. Bet abelnai tvirtina, kad jisai tikrai dėlto nor pradėti sądarą, kad geriau susistiprėti. Kariszkos spekos jų susideda isz 55.000 žmonių, isz kurių daugumas tur szautuves, o kiti ilgas dzidas. Didesnē dalis valakiszkos kariumenės isz Adigrato atvazevo į Adagamus po vadovyste jen. Baratieri.

— *Petropilē.* Gazieta „Novoje Vremia“ atlaikē depeszą isz Vladivastoko, daneszanczią, kad atėjo czionai zinia isz Pekino, buk randas Kinų iszdavē diktus pinigus dėl įtaisymo tvirtos flolos. Plianas konstrukcijos flotos likosi jau peržiurētas. Randas nori įtaisyti pirmos kliasos szarvi,

nijų, kreiserių ir tospedovus lėtus.

— *Roma.* Depesza iš Masosovos, sostapilės valakiszkos kolonijos Eretryjos, danesza, kad į taborą jen. Baratieri, atvyko pasiuntinys su laiszkų Meneleko II, karaliaus abisinczių, dėl karaliaus valakų Humberto ir jen. Baratieri.

Pulkaunikas Galliano, komendantas valakiszko garnizono, kuris apleido miestą Makalle, ne atėjo da pas jen. Baratieri. Sako, kad pul. Galliano, apleisdamas miestą, išdraskė visas tvirtynes to miesto.

Isz lietuviszkų dirvu Amerikoje

— *Waterbury, Conn.* 29 d. Sausio 1896 m.

Gūdotinas rėdytojau laikraszcio „Vienybės“ meldziū nūszirdziai patalpīt sziūs kelis žodelius į „Vienybę“.

Pas mus sziūm tarpu, darbo dalis silpnai juda. Gal taip trauksis iki 1 d. Balandžio. Dabar nekuriš dirbtuvės dirba po 4 dienas, kitos po 5, o kitos dirba pilną laiką, ale vis nepilnai žmonių darbavietėse.

Bet aczių Dievui, nekurie mūsų broliai dirba ant lietuviszkos dirvos, t. y. nekurie stiprus tėvynainiai tveresi į draugystes, szelpe lietuviszką bažnycią ir t. t. Nekuriegi valnamisliai tam visam priešzingi; tie geriau linkę į paleistuvystes, girtybę ir bedievystę.

Į Bažnycią eina ir bedieviai; ale daug butų geriau, kad jie visai neitų, ba eina tik veluk žingeidumo (ką kunigas pasakys bėga klausyti), o iszėję isz bažnyczios, iszjūke žodziūs kunigo ir visai priešzingai pasielgė, kaip kunigas mokina. Ot ir priesz Dr. Szliupo atvaževimą, kun. J. Ž. užsakė kad neitų klausyt jo pasakų, tai jie tyczia bėgo ir

neszė aukas jam. O dabar vėla Szliupas iszleido knigutę, kurioje visaip iszmislioja popiezių, kunigus, bažnyczias ir tt. Tai ir į Waterbury tos „knigutės“ labai prasiplatino, ba ir tą kun. uždraudė pirkti, tai tuli lietuviai tycze pirko. Dr. Szlupas turės isz to, pasitycziojimo gana gerą pelną. Nežinau ar ir kitų miestelių lietuviai taip ir linkę ant tokių darbų, kaip virszui minėjau?

Ale kaip dūdasi matyt, tik nereik nē toli žiurėti; sztai imkim paveizdon Union City'es, Conn. lietuviūs. Tenai jau rodosi kitam sviete; nors mažas pulkelis lietuvių jau turi draugystę broliszkos pagalbos, po vardu szv. Jurgio; taip-gi yra kūpa „Susiv.“, o pereitą rudenį susitverė lietuviszkas Cliubas, ir storojosi kiek galėdami iki gavo isz miesto mokytoją; tai dabar mokinasi vakarais, po 3 vakarus per sąvaitę. Tie vyrai verti pagyrimo; dirba visi isz vieno nenuilstanczei, taip-gi ir į parapiją Waterburio, geriaus iszsimoka ne kaip Waterburiszkiai. O tam viskam mes kalti, kad neturime vienybės ir stiprybės. Pasidū-dame visokiems puczemiems vėjams; isz katros pusės paputė į tą pusę linkstam, kaip lėndrė vartoma isz visų pusių. Pameskime broliai tūs bjaurius papratimus, o rizskimės tvirtu rysziū, kada taip susirizsim į vieną stiprę vienybę, tai tada mus neiszvers nē didžiausios audros, o priegtam turim mylēt blaivystę, o su Dievo padėjimu galėsime atlikt didelius darbus. Taipogi persergszciu mielūs brolius lietuviūs, idant nesiraszytumēt prie kūpos Waterburio, „Związkū Narodovego Polskiego“ Kam mums prie lenkų prigulėti; turim mes savo draugysczijų, o ir yra jug ir lietuviszka kūpa „Susiv Liet. Amerikoje“. Kam mums risztis su

lenkais; gana mes pritarnavom tėvynėje budami; geriaus nepristokim mes prie tų lenkbernių kurie trauke prie to „Związko“, ką jums jie szneka, kad gausit posmertinės \$900, ale paklausiu asz ką jus iszmokėsitė per metus? Nežteks asz misliju nē \$12, velik glauskimės prie lietuviszko „Susivienyjimo“, į kurį maža mokestis, o posmertinės gausite \$150, o ir mėnesinį laikrasztį už dyką. Su gūdone

M. Damijonaitis.

— *Pittston, Pa.,* 26 Sausio. Gūdotina Redakcije!

Visiems jau yra žinoma, jog prabaszczius Pittstono lietuviszkos parapijos pasimirė; dabar į jo vietą gavome isz valios vyskupo O'Hara kun. M. Szedvydį isz Wilkes Barre. Jau pereitą Subatą t. y. 25 Sausio suvisu persikraustė pas mus ir apėmė parapijos valdymą. Turiu pasakyti dar, jog mūsų parapija yra labai kanta isz pasielgimo a. a. kun. Zlotorzynsko giminių, kurios labai gražiai apsiėjo su parapija, persiskirdamos ir savo daiktus bei lagaminus atsiimdamos, nēs nieko nenorėjo ir neėmė isz klebonijos, kas parapijai prigulėjo, apart brangiųjų daiktų, kuriūs buvo už savo locnus pinigūs supirkęs. Žmonės, teisybė, sznekėjo, jog nieko neliksią klebonijoje, ale dabar aiszkiaisi pasirodė, jog tas sznekėjimas tik buvo grynu sznekalu be jokio pamato. Turime dabartės taip-gi naują vargamistrą, atvažiavusį isz Mount Carmel, kuris rodosi bus labai geru ir puikiai nugrajjis taip kad žmonėms bus labai ramu ir saldu laike dievmaldystės. Man ding, jog nežiurės ant tų visų nesutikimų, kurie pirma buvo pakilę tarp mūsų, bus viskas vėl gerai. Sutikimas, meilė, vienybė tegul gyvūja tarp mūsų!

Pittstoniszkis.

— *Pittston, Pa.,* dieną 27 Sausio 1896 m. Praszau pagūdotos rėdytės patalpyti sziūtą mano korespondenciję į jusų pagūdotą laik. „Vienybę Lietuvininkų“.

Draugystė szv. Kazimiero turėjo savo metinį susirinkimą 26 d. Sausio 1896 m., ant kurio buvo perskaityta įėjimas ir iszdavimas pinigų už 1895 m.

Taip-gi buvo aprinktas naujas komitetas, o sekantis:

Prez. Mot. Klimas, viceprez., Vincas Gradeckis, kasier. Kazim. Kizis, daziurėtojas kassos And. Laukaitis ir Jonas Kazlauckas, raszt. And. J. Szevic, apiekunai ligonių; Jonas Szirvinskas, Vincas Smalenskas, Jurgis Maczionis ir Tamas Žarnauckas.

Per pereitus metus įėjimo ir iszdavimo buvo:

1895 – czvert. m. įėj. iszėjimo

I	\$146	\$145
II	\$144,90	\$45
III	\$197,50	\$214
IV	\$288,44	\$250

Isz viso įėj. ir isz\$546,84 \$414

Isz viso likosi \$132,84

Nū 1894 metų likosi \$34,33

Nū 1895 m. likosi \$132,84

Ant 1896 m. yra isz viso \$167,17

Metūse 1895 buvo padėta bankoje \$863,26

Palukų už 1894 m. \$17,34

Isz viso pinigų ban. yra \$880,60

Isz viso pin. iki I Sausio 1896 \$1047,87.

Draugystė turi 94 sąnarius; jokių nesutikimu niekados ne neatsitiko kožnam lygoniui tūjaus iszdūdama yra pagelba.

Pereitūse 1895 m. draugystė iszmokėjo isz viso ant lygonių \$529,50.

Jeigu kas norėtų prisiraszyt prie mūsų draugystės tai gal ilgai ne laukti, nēs tai yra gana gerai surėdyta ir jau sena draugystė, per tai daugel naujos apturės.

Abelnai szaukeme visus mūsų brolius ne atsisakyti ant užpraszyto, nēs tai yra

draugystė, kuri užlaiko ne tik savo bet ir bažnytinius įstatus, ir priegtam kleseze czionai tikra broliszka meilė ir sutikimas, niekad os nė vienas ne atsaisako dūti pagelbą ar tai ligoje, ar tai numirus katram isz mūsų draugų.

Įstojimas numazytas iki \$2, o kartu su mėnesine užsimoka \$2,50; nėra jokio skirtumo ar tai jaunas (nū 18 m.) ar tai senas (nū 45 metų).

Todėl dabar ir lengviau yra prisiraszti, nės po ne kurio laiko ir vėl gal atsimainyt, kaip kad ir kitur, tai-gi ne už mirszkite mieli broliai, kad po laiko nereiktų gailėtis.

Su pagūda sekr. A. J. Szevizo.

— Minersville, Pa., 28 d. Sausio, 1896 m.

Gūdotina Redakcija „Vienybė“! Szidm kart žadu papieszti sziokę žinutę.

Praėjusį nedėldienį t. y., 26 d. szio mėnesio, susitvėrė lietuviszka dr., po vardu: „Draugystė szv. Pranciszszkaus“.

Vyriausybe likos iszrinkta tokia: virszinikas K. Vasiliauckas, jo įpėdinis J. Maikauckas, sekr. A. Meszkiunas, kasierius J. Tampauckas, dūklerinkei J. Skinkys, ir J. Mikalavyczius, kasos apiekunai; K. Draugelis ir A. Kanczinskas.

Taipgi sąnarių susiraszė 36 (trisdeszimts szeszi), ir pinigų įėjo į kasą \$36. Taigi pirmu kartu, suszaukus, susirinkimas labai buvo skaitlingas. Ir-gi yra viltis jog toliaus daugysis skaitlius, ir pasidarys tvirta draugystė.

Ale reike persiliudyt, ar bus kūmi nors naudinga? Ir ar atsizymės nors kiek ant lietuviszkos dirvos?!

Apie tai jau beveik nereiktų nė minėt. Nės kada likos iszrinkta vyriausybe, tūjaus likos įneszta, ar bus tik lietuviszka grynai, ar isz pusės su lenkais? Na ir tūjaus, vieni įnesza, kad visai nereike len-

kų, o kiti varosi kad butų primami. Ir tik per ilgą gincza likos atmesta: (Labai jūkingai iszrodė, kad virszinikas naujai iszrinktas, o taip norei laikės už savo prieszus lenktus!! Gal isz nesupratimo?!)

O kas jūkingiausiai?! Kada užbaigė susirinkimą, virszinikas, užpraszo ten susirinkusius, kad kurie norei prigulėti (raszytis) į „Susiv.“ kad liktų ant salės. Asz iszgirdęs tai, praszau balso virsziniko, kad mą pavelytų kelis zodzius isztarti, kaslink „Susiv.“ (nės da nebuvo nė vienas žmogus iszėjus isz salės.)

Tada asz įneszu, kad butų naudingiausiai prigulėti visai draugystei prie „Susiv.“, tada nereiktų mums mokėt už „Cherteri“ į Cortą, nės tai vis gautume už dyką isz „Susivienijimo“.

Atsiliepė virszinikas į visus sąnarius, jog draugyste nereike dėt po jungu?! „Tai tav ir Pilypas isz kanapių“?! Pats įneszė ir paskui sako buk tai koks jungas!

Nėra dyvo isz to, kad praėjusį metą draugystė szv. Vincento, įneszus tulam garbės vertam, tautieciui apie tą patį tūjaus visi norei pristojo, prigulėt prie „Susiv.“; bet da-girdęs vienas sąnarys linkęs bedieviu puse, prisikalbino, sav kelis draugus vaiszydams, alum ar dektine kad padėtų, jam suardyt szį garbės vertą užmanymą. Kas isz dalies ir pasisekė, suardyt visą pradėtą darbą, per nesuprantanczius savo stovį.

Ir visas pradėtas darbas turi pasilikt be vaisiaus. Ir jau kitu kartu kad ir norėtum ką gero padaryt, negali nieko per tamsybę, nors visas spēkas padėtum!

Gaila! gaila! kad pradėdant kokį tautiszka darbą, o bejokios naudos dėl tėvynės, tai apverktinas dalykas.

Renkant vyriausybe, nepasirūpina kad iszrinkt atsakan-

czius, kad gerus tėvynainius, kurie savo tėvynę, arba mus motina Lietuvą gūdonėje laiko. Ne; to visai nėra: neat-sizvelge visai ant to. Bile tik-tai vietą užimtų. O jo darbai daro visai lietuvių tautai gėdą!

Pasiziurėkim, kas atsitiko tūjaus po iszrinkimo vyriausybės? Ateina vienas žmogelis, norėdamas prigulėti į draugystę. Įnesza tuli sąnariai, kad jis buk negalįs prigulėti į draugystę, dėl tulų priezaszių, be faktų. Ir tą žmogų laiko ilgą valandą ant susirinkimo, su visokiais užmėtinėjimais, ant iszjūkimo ir paniekinimo tarpu publikos. Kurį tik vos vienas sąnarys, supratod kad yra blėdinga, ir pažeminimas visūmenės; užtarė tą žmogų, ir liepė nedaryt jam tą isztarmę, bet leist jam iszeit isz tarpu savę nū salės....

O vadovai! vadovai draugyszių, lietuviszku! Kam apimi dirvą, jog nemoki ją arti? Geriaus velyk tegu ji dyka stovi; ne ką da daugiau varpuczio priveisti.... Jau jeigu tokį visai mažą veikalą nemoki sudavadyt, tai kas bus su svarbesniais?!

Arba ve kaip tulas tautietis ant vieno sąnario užsipulė visai neszvankei, isz kokios asabiszkos neapikantos. „Buk tai kad, tas sąnaris (N.) prigulėsęs į draugystę, tai jis neprigulėsęs, ir stenkšesis, kad tai draugystė nekiltų, bet silpnėtu“.

Ar tai sveiko proto, ir subrendusio vyro darbas, jog taip netaktiszškai ant publikos užsipūla asabiszškai?!

Manding, visai nevyro, bet tik vaiko kelintų metų! Nės isz savo pasielgimo pasirodo, vaiku!

O! lietuviai! lietuviai! Kada jus susiprasit? Kada isz vien pradėsit gyvėt ir laikytis vienybėje, dirbant ant savo dirvos, bet ne ant bile kokios, kaip yra nužvelgta, ant tulų ypatų? Jog jam yra garbėje

dėl Rosijos caro dirbt, o ne dėl lietuvių?!!

Tūm laik bus gana įszį straipsnelį, pieszti; toliaus dūsis matyt ar bus verti gūdonės, arba papeikos; lietuvių darbai szįadieninei.

Sqnarys.

— Wilkes Barre Pa. 2 d. Vasario 1896 m. Gūdotinai Redakcijai. Mielas redaktoriau praszau szitą mano užmanymą patalpyti „V. L.“ ant apsvarstymo, kas link prieglaudodos emigrantų lietuvių, nės mislyju, kad kū veikiausiai ir pigiausiai 'but galima įsteigti, sziokiu budu: kad butų perstatyti du vyrai, katrie moka angelską kalbą ir rasztą. 1 į New Yorką 2 į Philadelphia ir į Baltimore, tie vyrai turetų but net ir prisai-kyti, ir perstatyti to miesto viriausybei, kureme bus, kad butų po priegloba policijos, apgintų emigrantus nū apgavimo, o patys darytų kū geriausiai ir teisiausiai. Tokiems emigrantų priėmėjams reikia tam tikrus parėdus turėti; o ant kepures kad but lietuviszkas paraszas, „Lietuvių Priėmėjas“, kad lietuvis, pamatęs tūjaus galėtų pažiti prie ko artintis, nės toks lietuvių priėmėjas yra reikalingu netik į Ameriką atvaziū-jancziams, bet ir dėl iszvaziū-janczių; nės žinau tokių atsitikimų, kad ir iszvaziū-janczius New Yorke prigriebę ir atlu-pa po keletą dolerių bereikalo. Ne tik svetimtaucziai, bet yra ir lietuvių apgavikų; esiu girdėjęs, New Yorke budams, tokių atsitikimų, kad net nekuris lenkų dudorius esąs isz Castalgardes iszvedęs ir, tik už privedimą reikėjo tam žmoge-liui dūti \$500. Taipogi vėl vienas mano draugas, grįztant isz Amerikos turėjo \$500 užmoke-ti tik ką iki laivui davedė. O gi ar vienas taip papūla? kad gerai imtumem perkrati-neti tai tik retasis galės saky-

ti, kad lengvai ir be klapatų perėjo New Yorką, o labjaušiai toki ką tik vieną lietuviską kalbą temoka. Tą veik kožnas pripažįs, kad reikalingas daiktas; bet asz negaliu suprasti, kodėl tas dalykas pasilieka vis ne iszrisztas klausymas!

Reikia tik per laikrasztį apgarsiti, arba užpraszyti kas norėtų tūm užsiimti ir už tokią užmokesti. Nės tas dalykas negal arba ir netur but vien tik dviejų ar trijų sutartis; jeigu tur but teisingu tai tur but visiems apreikszta per laikraszcius.

J. Jozupaitis.

— *Mt. Carmel, Pa.* Pas mus szį paskutinį metą Lietuviai labai sujudo, ypacz padabinime bažnyczios labai didelį žingsnį padarė. Pereitą nedėlią užbaigėme fėrus, ant kurių padarėme per 1500.00 dol. Jaunumėnė intaisė dėl bažnyczios szalinius altorius, labai gražaus darbo, ką su aptaisymu per 400.00 dol. kasztavo. Keturiolika parapijonų susidėję vėl nupirko stacijas, kokių visoje aplinkėje net Airių ir Vokiečių bažnycziose nematyti. Daugumas da ir kitokių dovanų į bažnyčią įplaukė.

Taip aptaisę savo bažnytėlę mes ateinanczią nedėlią dieną 9 Februariaus padarysime kaip ir įėjimą ir tikimės kad ir isz aplinkinės suvažiūs daug žmonių, lietuvių.

Mt Carmietis.

Branglausios gėrybės.

„Zeme tai yra kunas tautos“.

Isz lenkiszko vertė J. K.

(Tąsa.)

Jurgio veidas nuszvito – ne zinia ar nog midaus, ar nū įtikėjimo žodzems to raszto. Kada stiklai jau visi buvo isztusztiti, Mikalojus Jaržymka

paliepė žydui ir vėl pripilti. Vokietis sėdėjo kampe, rukino pypkę ir sznairavo retkarcziais tai ant Jaržymko, tai vėl ant Jurgio.

Jaržymka prisikiszo prie Jurgio ir užkalbino jį:

„Na, neviernu Tamoszium jug ne busi ir užtikrino tav mano tikru žodziu ir gyvata, kad gerai isz to visko bus. Kam tav bėdavoti ant tos siauros lysvės, ką tav mažu rodos, kad jau tai tikrai yra gaspadoriszkas gyvenimas, kada Amerikoje turėsi tiek, kiek tav pasinorės – ba tenai žemės yra užtektinai“.

— „Asz ne bucziau priezingas tam“ – kalbėjo Jurgis, „bet kas zin ką pasakys ant to mano pati?“

„O ką pati tur prie tavo reikalo!“ atkirto greitai Jaržymka, „ar vyras ne yra galva visų namų? Pati tiktai tylėk ir klausyk ką pats pasakys! Tai gi butų jau vyreli dailu, kad tu turėtumei jos klausyti, mą rodos, kad ne tu, bet tiktai ji tavęs prisizadėjo klausyti! Nesidūk jau nors iszjūkt. Pasakyk ir užbaikta, parodyk jei ką vyras giliūja, jug ne esi boba!“

— „Lengvai tai pasakyt“ kalbėjo Jurgis – „bet jeigu užsikirs neeiti“.

„Na, tai kitą, jauną ir turtingą atrasi sav Amerikoje“, kalbėjo jūkdamasi Jaržymka – „O labai lengva bus sulaukti to, ba da nepasenęs esi ir strainas da“.

— „Bet, sunku vis bus iszsirengt, czion žmogus ne vienas... ir tokia ukė“....

— „Ką czion tūm sav galvą alinti“, atsakė Jaržymka, „vaikai ir pati dėkui Dievui sveiki, žemę ir visą ukę pardūt gali, asz tav privesiu pirkiką, arba patsai paimsiu dėl sesers savo, kuri per silpna yr leisti į kelionę, o tav labai gerai užmokėsiu, ba myliu tavę“.

„Bet kad sunku žmogui

persiskirt su ta vieta, kur užgimiau, su giminėmis, susiedais ir pažystamais“ – pratarė Jurgis ir aszara pasirodė akise.

„Tai vis niekas, tiktai isz pradžios taip rodosi“ – kalbėjo Mikalojus Jaržymka – „o paskui žmogus pripranti ir viskas užsimirszta, o žemė ar ne vis tiek ar ta, ar kita, kad tiktai žmogui gerai. O ant galo ne vienas vaziūsi, ot visi, kaip sziczion esame prie stalo ir braukeme į Ameriką“.

Jurgis paziūrėjo ant jų ir paklausė pažįstunų:

„Tai ir tu Simanai ir tu kumai, Baltrau vaziūji į Ameriką?“

„Vaziūjam, vaziūjam į Ameriką!“ atsakė visi.

Jurgiui lengviau pasidarė ant szirdies, lygei kaip ir pauszteliui, kad ne vienas papūlė į kilpas, – pamislyjo valandėlę ir pratarė:

„Na, kad jau taip, tai tegul buna vale Dievo (o czion buvo vale jūdskurio) – jeigu jau visi, tai ir asz nesilieku nū jusų!“

Mikalojus Jaržymka, prasidziugęs, riktelėjo, pakeldamas stiklą:

— „Tegul gyvūja Jurgis Siermiega, ukėsas Amerikos!“ ir palenkęs stiklą, iszgerė, o po tam priszoko prie Jurgio ir pradėjo jį buczyti ir spausti.

Vokieczio veidas nuszvito isz dziaugsmo ir naujai prikimszias pypkę, rukino, leisdamas diktus debesėlius dumų ir zingeidingai žiurėdamas ant Mikalojaus Jaržymko.

— „Midaus! Morkau! midaus!“ – riktelėjo Jaržymka, „iszgersime ant laimingos musų kelionės! O ką mes svieto pamatysime, tai net dabar jau mą miela, bet kas daugiau, kad tav visai nieko ne kasztūs kelionė, ba asz savo pinigais tavę pristatau ant vietos“.

Žydas greitai pripilstė visus stiklus. Mikalojus pakėlė,

stiklą ir atsisukęs prie Jurgio prakalbėjo:

— „Kad mes laimingai daisiektume iki Amerikos ir sveiki butume, kelionė but lengva dėl musų“ – ir susimuszę stiklais iszgerė.

Dabar Mikalojus paemė Jurgį už rankos ir nusivedęs tolyn, pamazu balsu pradėjo kalbėtis su jūm apie pardavimą ukės, o tiesiog sakant, dērėjo su jūm. Jurgis jau visai girtas, ant visko sutiko; iszėjo abudu į miestą ir nusvyravo į bjurą dėl sudrutinimo pardavimo.

Paskui jūdu, rodos pikta dvase, nusekė žingsnis į žingsnį ir dziaugentis Vokietis net iki rasztinyczios kamarnjko, kur persimetė keleta žodžių su Mikalojum.

Kada kontraktas pardavimo buvo perskaitytas ir reikėjo pasiraszyt, Jurgis truputį prasiblaivino, drebančia ranka pasiraszė, o kada pamatė, kad vokietis, kaipo pirkikas taip gi pasiraszo, paklausė:

„Kaip tai, ar tai jisai mano ukę perka?“

„Tai mano szvogeris, Hermanas Presseris“ ramino jį Mikalojus.

„Ja, ja, szvogeris!“ atsakė vokietis ir greitai pasiraszė, o po tam pinigus Jurgiui atskaitė.

Mikalojus kaipo liudytojas taip gi pasiraszė ir jau viskas pabaigta.

IV.

Patym vidurnaktyje sugrižo Jurgis namon. Kaime jau visi miegojo ir niekas nepatėmijo, kaip Jurgis svirūdamasėjo, sveikino jį tiktai lojimai ir staugimas szunų. Kada įsi grabinėjo į vidų, pati pabudė ir uždegė žiburį – vaikai miegojo. Nė žodzio ne prakalbėjo jisai, ba liežuvis nejudėnog perėmimo midaus ir degtinės; vietoje, kad pasveikį paczią, iszėmė isz kiszeniau diktą punda pinigių ir parod pacziai, kuri užpykus, ka

taip vėlai parėjo o da-gi gir-tas, tyka jį pasveikino, o pa-maczius tiek pinigų, labai nu-sistebėjo.

Isz pradžios labai nusidžiu-go, pamaczius tiek pinigų, bet bijojosi klausti isz kur jisai jūs paėmė, ir mislydama czion, kaip jisai jūs sugriebė, užsi-rustino labai, kada jei atėjo ant mislies, kad tūs pinigų jisai kaip neteisingai turėjo sugriebti. Bevelijo visai ne nematyt jūs, ne kad dasizinos, kad jie neteisingai paimti. Jurgis parkrito ant lovos ir tūjaus užmigo, pati jo visai ne gulė, nes miegas neėjo visai jei ir, melddamasi prie Dievo, laukė ateinant ryto, jausdama rodos kokį sunkumą ir praszy-dama visogalinczio idant atto-lintų tai.

Jau saulutė augsztai pakilo, kada Jurgis pabudo ir atsikė-lęs visai nesirengė prie jokio darbo, tiktai vaiksztinėjo ro-dos sapnūdamas ir didei ap-sunkjtas vakarykszcziu gėry-mu. Pati padavė jam pusry-czius, bet pagirioms niekas ne-gardu buvo. Po valandėlei pati užklausė jo:

„Tai ne pirka arklių?“

— „O kam mą arklių!“ at-sakė Jurgis.

„Kaip tai, kam?“ paklausė nusistebėjus Jurgienė.

— „Ne vaziūsime arkliais – tiktai garu!“ atsako Jurgis.

Jurgienė pažiūrėjo ant jo, mislydama, kad jam galvoje maiszosi ir užklausė:

„Tai kur jau vaziūsime?“

— „Į Ameriką!“ – atsako Jurgis.

„Ar tu pakvailai! ar ką?“ suszuko.

— „Ne pakvailau ir niekas mą ne pasidarė“ – atsakė Jur-gis – „tiktai sakau, kad vaziū-jeme“.

„Ot, ne pliauksztum niekus, tiktai imtumeis prie darbo, dienutė tokia graži – o czion ir arti reik pasiskubjt!“

— „O kam mą art ir sėt, jeigu ne asz pjausiu!“ – kal-

bėjo Jurgis, „tegul kiti dirba. Ta žemė jau ne prie manęs priguli.“

„Kaip tai! Tai mažų parda-vei?!“ suriko Jurgienė.

— „Na o kaip, pardaviau! ba su savimi jug ne paimsi, kaip į Ameriką vaziūsi!“

„O, Vieszpatie!“ apsiverkė, lauzydama rankas Jurgienė, „tai tie pinigai paimti už mu-sų žemę! Ką-gi padarei! ką-gi tu padarei, nelaimingasis!“

— „Ne gailistausi, kada pati persitikrjisi, kad asz gerai padariau – kada jau busimė Amerikoje“.

„Asz ne eisiu!“

— „Liepiu tav!“ smurcziai suriko Jurgis.

„Toksai pats, ką ne moka gūdot žemės tėvų, ne vertas yra prisakus davinėti!“ kalbė-jo verkdama Jurgienė – „eik sav viens!“

— „Gerai, vaikus paimu, o tu sav gali liktis!“

„O ne, vaikų nedūsiu!“

— „Tai pamatysime!“ rik-telėjo Jurgis – „kas tur dides-nę valę ant vaikų, o ant galo ir tavę priversiu, mą rodos priesz altorių prisiekei vyro klausyt, o ką dabar mužu ne-klausysi?“

„Taip, prisiekiu“ – atsakė Jurgienė – bet ne ant pikto!“

„Tai ar asz noriu ką pikto padaryt?“ pradėjo minksz-cziau kalbėti Jurgis, „jug tai asz darau tiktai dėl mūsų ge-ro. Ar tav pacziai sziczion gerai taip sunkiai dirbt ant szmotelio žemės, Amerikoje busi sav pone ir žemės turėsi tiek, kiek tiktai panorėsi, ir vis tai dykai. Tenai busime ponais!“

„Ubagais! busime ubagais!“ verkdama kalbėjo Jurgienė, „kentėsime tenai vargus ir prispaudimą, o vaikai pas sve-timus dirbs už kasnelį dūnos! O Dieve! mano Dieve!“

— „Mano mieloji!“ kalbė-jo Jurgis glostydamas veidą paczios, „turėsi savo arklius, puikų vežimą ir aukšu spindė-

si, tada persitikrjisi, kad teisy-bę asz dabar tav sakiau. O ant galo ne mudu vienudu ei-nava, ir kumas Baltrus ir Si-manas isz Užgirės, ir keletas kitų, o jau ir ten yra musisz-kių ir jau dideliai turtingi. O kaip tav tenai nepatiks, tai galėsime atgalios vaziūti, jau tada nieko mums ne kasztūs, ba jau tada už mus kiti užmo-kės“.

Czion Jurgis apipasakojo viską, ką girdėjo nū Jarzym-kos apie Ameriką, perstatė, kad tenai tau jau tikras rojus, kaip bus jau didele pone ant geros ukės ir po kiek metų, jeigu panorės tai sugrįzsz į Užkrantę dėl pasimatymo, ar-ba ir ant visados jau namon parvaziūs, taip taikėsi ir pri-kalbinėjo ją leistis į kelionę. Jurgienė įtikėjo jo zodžiams, nės rodėsi, kad jos vyras nie-kados ne gal pamelūti ir dėlto pamislyjo, kad tai teisybė, ką tiktai jis kalbėjo, ir czion pa-sakė jam:

„Tegul buna vale Dievo, neapleisiu tavęs ar geroje, ar szlektoje valandoje!“

Jurgis, dziaugdamsi pak-lusnumu savo paczios, glamo-nėjo ją. Jisai tvirtai tikėjo, kad Mikalojus viską teisingai sakė, norint iszispagirojas ne įviską įtikėjo, bet vis-gi nors dalį tiesos matė isz to viso.

(Toliaus bus).

Rauda.

Ir priminimas atszalusiems tautie-cziam nū Tėvynės.

O! Lietuva motina mano!

Kaip gi skausta szirdį mano,

Kad negaliu atlankyti;

Mielą motiną matyti!!

Už jurių marių placziausių,

Svetimoj' szalyj' toliausiai;

Kur negirdi nė balselio,

Czulbant Lietuvos pauksztelio

Nors Lietuvą atmįdamas,

Szirdies jausmais garbydamas:

Sunku yr' tas iszpildyti,

Ir tamsybę iszdilyti —

Tarp vientauczių mūsų brolių,

Savo Tėvynei, nedorių;

Isikerojo tamsybė,
Prazudė meilės didybę!

Nenor atmyti Lietuvos:

Kur gimė augo ir buvo!

Motinos krutims penėtas,

Ir tėvelio numylėtas!!

Tą viską szįdien užmirszę,

Ant Tėvynės tūp įnirszę,

Piktzodziūja visaip keike,

Ir Tėvynę savo peike.

O ant galo taip pasako:

Jau ta Tėvynė pakako!

„Sziaurės meszkins mūsų tėvas,

Kurį paskyrė mums Dievas“!?

Sako tas mus iszvadavo,

Nū baudževos iszliūsavo!

Tam tai turim dėkavoti;

Ir kaip tėvą szėnavoti...!

Kaip-gi yra graudulinga!

Szi; dainelė sopulinga;

Plunksną imant ranka dreba!

Kad motiną ded' į grabą!!

Pauksztelei zalioj' girelėj',

Susikrovė sav lizdelį;

Vaikelius savo augydams,

Verke vanagą matydams!

Taip ir mūs miela motina,

Auginant vaikelius gina;

Vanagui artyn atėjus,

Su aszaroms apsiliejus! —

Kad vaikelį nor atimti

Motina, nori užginti,

Tad isz gailesczio alpdama,

Pūla ant žemės mirdama!

Taip motina mus mylėjo,

Nė spekų nesigailėjo,

Nors tūm laik smertį regėti,

Bile vaiką iszgelbėti....

II.

Broliai jus ką szįdien darot?

Motiną grabe uždarot!

Netmenat kaip jus mylėjo,

Ir gyvybos nes'gailėjo —

Ar-gi jums neskauda szirdį?

Kaip motiną verkent girdit?

Kuri mūsų taip gailėjos!

Nors mirt reik – n'iszsizadėjo!!

Jus Tėvynę paniekinat,

Kraujagerį pauksztinat;

Kurs iszcziulbė kaip „siurbėlė“

Kraują brolių tarsį „dielė“!

Prosenėliai jus galiunai!

Kurie amzių amzius punat;

Atsikelkit isz kapelių,

Pastiprīt dvasią vaikelių!

Lietuva neturi sunų,

Stiprių kaip prosenėliai buvo:

Kad ir galingas atėjo,

Kaip nū Perkuno drebėjo...
 O-gi sziądien, ką jus darot?!
 Savo kalbą laukan varot!
 Prigimtą kalbą užmirsztat,
 Nežine į ką jus virstat?
 Lietuviai-gi mano broliai,
 Kalbu asz į jus maloniai!
 Meskit isz szirdies brudybes,
 O primkite gėrybes.
 Nės jau laikas mums pabusti;
 Apie Tėvynę pajusti:
 Kad rėtėzius nusimesti,
 Szvelniais rubais užsimesti...
 Sziądien skambina varpelis,
 Knjgų, laikraszečių pundelis,
 Prosenių budą primjdam;
 Isz sunkaus miego budydam.
 Prosenelei szauke garsei,
 Anukus darbūtis narsei,
 Pazvelkt į savo motiną
 Kaip ją spaudze ir kankina.
 24 d. Geguzės 1895

New Philadelphia,
Jūzas Ramanauckas.

Užmokejo už laikrasztį.

"VIENYBE LIETUVNIKU".

Mat. Mulevyczia Silver Creek	\$1,00
I. Klimavyczia Foxcroft Maine	„2,00
I. Ambrazaitis Evansville	„1,00
J. Lausevyczia Elezabeth	„2,00
J. Smaidziunas Mahanoy City	„1,00
J. Raulinaitis Scranton	„2,00
J. Kunickis MtCarmel	„1,00
J. Shimkus Clifton	„1,00
T. Vilkaitis Mahanoy Plane	„2,00
F. Rakstis Thurber Tex	„2,00
J. Kraucziulonis Wilkes-Barre	„2,00
M. Dervinis Pittston	„3,00
V. Grodeckas „ „	„1,00
K. Zaleskevyczia North Jay	„2,00
M. Ambrozevyczia Newark	„1,00
A. Latvaitis „ „	„1,00
D. Brazinskas Elizabeth	„2,00
J. Navickas Lowell	„2,00
F. Scher Richmond	„2,00
Kun. A. Szimkevyczia Du Bois	„2,00
M. Stelmoks Lewiston	„1,00
F. Taitis Scitico	„0,50
J. Morgan Burden	„1,00
A. Macziulaitis Shenandoah	„1,00
K. Ivanauckas Mahanoy Plane	„1,00
Iz. Czerekavyczia „ „	„1,00
A. Barchis Philadelphia	„2,00
B. Tamulaitis Buffalo	„2,00
A. Danisevyczia Mahanoy City	„2,00
K. Bertulis Chicago	„2,00
J. Gedminas Bridgeton	„2,00
P. Mazukaitis Worcester	„2,00

M. Daukszys Mahanoy Plane	„1,00
J. Grajauckas Pittsburgh	„3,00
J. Milaszevyczia Duquesne	„2,00
V. Gilevyczia Poquanock	„2,00
J. Prusas Carbondale	„1,00
C. Gūkas Hearne	„2,00
A. Zaveckas Manchester Eng.	„1,00
A. Vaitkevyczia Natalia	„1,00
V. Rink Bassett	„2,00
A. Jankauckas Plymouth	„1,00
V. P. Dapshis Yonkers	„2,00
A. Baltruszaitis Colley Con.	„2,00
į Lietuvą	„3,00
K. Žilinskas Pittston	„2,00
A. Spudys „ „	„1,00
St. Tamulis Edwardsdalle	„2,00
J. Valinczius „ „	„1,00
B. Garbauckas Maltby	„1,00
J. Danisevyczia Waterbury	„2,00
J. Budrius Chicago	„1,00
L. Varnagiris Plymouth	„2,00
M. Naujelis Plymouth	„2,00
M. Szpukautskas Florence	„2,00
M. Bubas Binghamton	„1,00
J. Bilinskas Lewiston	„2,00
A. Visgaitis New Castle	„1,00
J. Levanavyczius Wilkes-Barre	„1,00
K. Masys Exeter	„2,50
J. Valiukonis Pittston	„1,00
J. Shemshis Bridgeport	„2,00
Dr. Volonczausko Plymouth	„2,00
J. Alianskas Northampton	„1,00
S. Naujokaitis Brooklyn	„1,00
J. Kmieliauckas Duryea	„1,00
S. Žilincas Plymouth	„1,00
J. Rinkevyczia Wilkes-Barre	„2,00
A. Pavlovski San Antonio	„2,00
W. J. Petkons Brockton	„1,00
J. Kvietkus Northport	„2,00
A. Sidor Grand Rapids	„2,00
V. Jūzaitis Union City	„1,00
A. Vaiczys Forest City	„1,00
J. Lyn Passaic	„2,00
M. Szlakis Mc. Kees Roks	„2,00
J. Stuczis Kansas City	„2,00
J. Dzika Forest City	„2,00
J. Busick Lawrence	„1,00
A. Incziuva „ „	„1,00
I. Szledavyczia New Castle	„2,00
P. Rėkus Edwardsville	„1,00
I. Krapavyczia Wilkes-Barre	„1,00
V. Elsbut San Ansonio	„2,00
M. Bender Park City	„2,00
Kun. Abromaitis Shenandoah	„4,00
K. Gedmen Brighton	„1,00
V. Daukszis Mahanoy Plane	„1,00
A. Lenkaitis Mahanoy City	„1,00
Jur. Karaszka Edwardsville	„2,00
V. Giddens Powling Duchess	„2,00
J. Rėkus Wilkes-Barre	„2,00
J. Misievicz Weslville Ill.	„2,00
Chas Pranulis Peckville	„1,00
V. Semsis Plymouth	„2,00
P. Maslauckas „ „	„2,00
S. Cziuras Chicago	„1,00
N. Olszinskas Cleveland	„2,00
I. Abraczius Shenandoah	„2,00

Margumynai.

— Prancuzijoje lieje naujo pavidalo varpus, kurie ne reikalauja taip daug metalo, o iszdūda tokį pat balsą, kaip ir didžiausi varpai. Varpai liejesi ilgi, o sziauri ir isz daug mažiau metalo, kaip to paties balso dabartinio pavidalo. Ant vieno susirinkimo draugystės gydytojų, vienas isz jų nekuris, Gutzman, pranesze, kad jisai galis padaryti fotografijoje — kalbos žmogaus. Mokytas tas vyras parodė, prie pagelbos tam tikro elektriszko aparato, visą eilę szviesių paveikslų nū fotografijų Auschuetzo, rodanczius sudėjimą veido prie iszkalbos visų raidžių ir balso žmogaus, su matematiszku iszrokavimu. Isz sudėjimo tų raidžių ir visokios iszkalbos žmogaus, pasidaro visi žodžiai, kuriūs labai yra lengva sustatyti su pagelba tam tikro aparato vadinamo stroboskopu. Tas naujas iszradimas daugel naudos atnesz dėl nebylių.

Pajieszkėjimai.

Asz Jurgis Palopis pajieszkau savo brolio Kazimiero Vaitkevycziaus, paeinanczio isz Kauno rėdybos, Sziaulių pavieto, Kurszėnų valsčiaus, vienkjemis Krūpinėje. 10 metų, kaip Amerikoje. Priesz metus gyveno Brooklyne, N. Y., dabar nežinau kur yra. Už tai meldžiu, kas apie jį žino paraszyti ant szio adreso:
 J. Palopis, P. O. Box 82
 Hazen Ark.

Vardas jo tas pats, ką buvo augszcziau parodytas, o pravardę turbūt persimainė. (6)

Asz Petras Ramanautskas pajieszkau savo draugo pažistamo isz krajaus, Adolfa Vasiliauską, isz kaimo Karkliszkės, Varnių parapijos, Telszių pavieto, 6 metai, kaip Amerikoje, 25 metų amžiaus. Kas

apie jį žinotų arba jis patsai, praszau pakarnei dūti žinę ant tokio adreso:

Petras Ramanauskas
 North Port L. I.
 New York. (6)

Balius! Balius!

Didelei puikus balius bus kelemas panedėlj 13 Vasariaus ant salės Stumps'o ant South ul. Wilkes-Barre, Pa.

Labai meilingai užpraszome visus brolius, kad ne patingėtumėte atsilankyti, nės visko bus, ko tiktai katras panorės, o įėjimas tiktai 25 centai, už tokę mažą prekę per isztisą vakarą galėsite sav linksmytis, iki nenorint.

Balius bus kelemas ant nauodos draugystės „Lietuvos Sūnų“.

Komitetas.

Apgarsinimai.

Karczema biliardas ir namas Staliavonės ant pardavimo geroje vietoje, o tik už \$900 400 užmokeiti isz-pradzios, pabaiga ant iszmokesties.

Dasiznoti ant szio adreso:

J. P. Murat,
 554 Market str.
 Newark N. J.

Didelis iszpardavimas.

D. R. Attala pardavinės a licitacijos daugybę rakand (furniture) lovas, szieniku kedes, stalus ir t. t. Pardavimas prasidės pabaigoje sziedėlios, krautuvėje Fargasc & Fredrick E. Main ulycz Plymouth Pa. Pardavin trauksis per visą dieną, va tūk iszmėtomus plakatėlius dienines gazietas.

John J. Lynch.

Pardavėjas visokių nesvaiganan gėrymų bonkutėmis.

Offisas 147 M. Ulyczios
 PLYMOUTH, PA
 5-11. 97

Dede ir jo seserenas.

Isz lenkiszko verte J. K.

(Tąsa).

Po tų atsakymų pagriebė už skrybėlės, kad iszeiti į sodą, bet sutiko atviartose durise Mikalojų, kurio nusilaikymas rodė, kad jisai paklausė visą tą kalbą, kuri traukėsi czion tarp jų. Isz augszto pažiūrėjo ant jo Emerykas, pasisuko į szalį ir prasilenkęs pro jį iszėjo per sodą į plantaciją. Atėjas czion paklausė nekurių apie Herkulesą, bet niekas jo nematė, kur jisai randasi, ir neužganėdintas tūm, sugrįžo į savo kambarį. Czion visai neviltai atrado Herkulesą, užimta su dideliu prisirizimu ir paisą, valymu szaudyklių ir pisztelietų, kuriais ponas Vanderstratenas padabino jo kambarį. Herkulesas pasveikino jį nusijūkdamas, o akimis parodė ant nuczystytų daiktų, kaip rodos klausdamas, ar gerai padaryta?

„Tu, kaip matau esi labai iszmingas ir numanus Herkulesia“, užsiminė Emerykas. „Bet ar moki taipgi ir szauti, kaip gerai apsieiti su tais daiktais?“

„Herkulesas szaudydavo liutą ir lempartą, da budamas mažu vaiku savo prigimtam lizdelyja“, atsakė užmisingai murinas. „Vilyczia užmuszdavau laukinius bestijas, o juk szautuvė geresnė už vilyczią. Massa Vanderstratenas, daugel kartų pareikalavo manę dėl nuczystyjimo ginklų da priesz darbą cukrinyczio. Herkulesas szaudė ir jaguarą jau sziczon budamas. Herkulesas užsitaiso iszszauja ir užmusza!“

„Taip, tai tu medziojai szitose giriose!“ suszuko Emerykas prasidziugęs. „Taip! jau asz nū seniai laukiau ir trozskau pamatyti tūs miszkus, o dabar kaip matau, tai tūjaus galėsiu ir pamatyti!“

„Ir szaudysime tenai jaguarus, tapyrus, kaimanus, ir pauksztelius dziaugėsi Herkulesas... Massa, asz labai mėgstu tokį darbą! o taipgi gaudysime iszmislius ir kytrius, kniaukenczius katinus!“

„Ka taip! da mes gaudysime?“ paklausė Emerykas.

„Piktus katinus, su paslėptais nagais!“ atsakė Herkulesas. „Massa viską tą pamatys. Herkulesas žino pakavones ir kytrumus jų. Motinėle Giga pasakys, kada eiti, kada užeiti, ką daryti. Niekas jiems nepamaczys. Herkulesas tur ant visko adaras akis“.

Veltui stumė Emerykas, kad Herkulesas iszrisztų tą klausymą, kurį taip tamsiai padūda, Herkulesas tylėjo ir tik tai po valandai atsiliepė: „tą viską pamatysi savo akimis ir greitai jau užstos tas“. Po tokio atsakymo pasiliovė Emerykas spyręs ant atsakymo, bet sykiu ir užsiminė ko jisai nori nū Herkuleso.

„Gerai atsakė „asz patikiu tav ir palauksiu. Bet per tikrįk ir tu manę Herkulesia. Žinau, kad broliai tavo susieina nakties laikia slapta, tikiu, kad ir tu turi būti draugia su jais. Pasakyk dėlto, ką jus tenai darote, ant tų savo susiejimų?“

Užklausymas tas sumaiszė labai Herkulesą, ilgai labai tylėjo ir neiszdavė jokio atsakymo. „Nelaimingi murinai nieko szlekto nedarą“ atsakė pagalios. „Apie tai asz tikrai žinau ir tikiu taipgi žodžiams tavo“ atsakė Emerykas — „bet dėdis mano remia ant tų jus susiejimų labai viltviltingai, ir

tikėdamasi dasizinti viską nū tavęs, norėcziau jam viską teisingai iszpasakoti“.

„Herkulesui nevale yra kalbėti apie tai, sznabzdėjo murinas, žiurdamas į akis Emeryko. „Massa Vanderstratenas ne yra piktas, bet daziurėtojas niekai žmogus ir lieja trucizną į ausis Massos. Kada tasai dasizinos, ką broliai mano daro, tai jau prapultis tada jiems amžina. Musz, kankys, o mažu ir gyvatą atims. Herkulesas tur tylėti“.

„Bet manęs, tavo draugo tai jau tikt nesibijosi?“ paklausė Emerykas. „Herkulesai, ar tu gali apie tai pamislyti, kad asz noriu prapulties tavo ir brolių tavo? O ne! asz noriu jus gelbėti ir greicziau numirsiu, negu daleisiu, kad nors vienam isz jusų plaukas nū galvos nukristų, jeigu visai nekalti esate. Dėlto manimi, tavo geru draugu, gali ant visko pasitikėti“.

Murinas pradėjo karę su savimi. Noriai, kaip matyti buvo, norėtų iszpasakoti viską, bet matyti ar prisiega ar kas nedavė iszreikszi to ir suriszo jo lupas. „Massa tur viską žinoti!“ isztarė. „Tiktai da ne dabar. Herkulesas pirmiau pasiklaus, o paskui ateis ir pasakys. Massa labai geras, tur girdėti ir žinoti apie viską, ir žinoti viską patsai“.

Iszbėgo kūgreicziau, o Emerykas labai adyną turėjo laukti jo sugrįzimo. Bet pagalios sugrįžo pailsęs, prakaito apipiltas, bet su skaiscziu veidu.

„Dabar Herkulesas gal pasakot!“ kalbėjo sznioksztūdamas da isz tolo — „geram savo tėvui gal viską apreikszi, ir taipgi gavo pavelinimą atsivesti su savimi draugia ir jauną Massa, jeigu prisizadės tylėti“.

„Tai prizadu tav“ — atsakė Emerykas, davė murinui žodį, o po tam padavė ranką. Po tų prizadų, papraszė jo Herkulesas, kad pusiaunaktyje butų visai pasirengęs ant iszėjimo, tada-gi ateis pas jį ir paims su savim draugia, kad savo akimis pamatytų, jōgei jie, kaip niekados, taip ir sziaudien jokių piktų mislių netur, kas link jo dėdės, o savo pono.

Po to pasitraukė Herkulesas, o Emerykas pasiliko savo kambarelyja, kad czion kantriai laukti tos valandos, kada paszauks jį. Ką tiktai nusileido saulutė, atėjo pas Emeryką tarnas nū Vanderstratenos ir papraszė jį pas dėduką, norėjo mat tą vakarą drauge su jūm ir porucziku pasibovyti, Emerykas labai noriai priėmė tą užpraszimą, bet jau kone sugrįžo atgal, pamatęs, kad toje draugystėje bus ir Mikalojus. Bet Vanderstratenas pažinęs jo mislis, neliepė tam pasiszalyti ir taip, nors ir nenoriai, bet turėjo užimti vietą už stalo prie visų.

Turbut ponas Vanderstratenas tycziomis paszaukė jūdu abudu, kad kaip nors sugeriti, arba nors suvesti artyn.

Jeigu teisingai p. Vanderstratenas turėjo tokias mislis, tai jau jos turėjo ant vėjo nueiti. Emerykas nemokėdamas, nē nenorėdamas nudūti savę kitaip, jau niekados negalėjo būti taikus su tokiu žmogumi, kuris neperseniai (o į ką Emerykas teisingai įtikėjo) maudė jo smerties, o sziaudien jau rodė žmogų geradarį akise dėdės jo, o nematomai krutise savo gimdė apmaudą didžiausio neužkentimo jo.

Per visą vakarą laikė savę, augsztai ir užmisingai ypato daziurėtojaus; kiek kartų tasai norėjo prisiartyti prie jo visai nežiurėjo ant to, ir neatbojo nors ir ponas Vanderstratenas kreiva akia žiurėjo ant to. Daziurėtojas taipgi, matydamas, kad visi jo prisiartinimai prie Emeryko nieko naudos neatne-

sza, pasiliovė su tūm ir ant toliau ir tūjaus pradėjo šneką apie piktus darbus ir szuniszkus numanymus murinų, kurių, tai kalbų, su padžiauga klausė p. Vanderstratenas ir poruczikas, o kurios, szirdyja Emeryko kėlė piktumą ir priklumą. Kada daziurėtojas pabaigė savo apsakymą, Emerykas pasistengė iszteisinti murinus, bet pamatęs, kad nieko naudos isz to nebus, nutilo ir jau sėdėjo nieko neprisidėdamas prie jų kalbos. Už pus'adynio priesz vidurnaktį, atsistojo Emerykas atsisveikino su visais ir iszėjo. Už valandėlės iszsprudo ir Mikalojus, o iszėjas į sodą, įsilipo į medį, kad isz tarpo szakų gerai ir nepatėmžtai žiurėti, ką darys Emerykas savo kambaryja. Emerykas pasidegė lempą ir atsisėdo nenusirėdęs.

„Jau turės ateiti“ murmėjo daziurėtojas patsai sav. „Pagalios turėsiu susekti jų landynes, murmėjo po valandėlei tolyn, „o kad tiktai syki suseksiu tūs jūdszunius, tai ir ant tavęs ateis kaleina, tu mandrocziau! Tos gėdos, kurią man padarėi, sudūdamas prie visų murinų, niekados neužmiršiu ir nenusiramis Mikalojus, pakolos neatlygis, Mikalojus, tav, tu szunie!“

Neperėjo nė czvertis adynos, kaip davėsi girdėtis lengva eisena ir prie balzganos szviesos mėnulio, kuris iszlyndo isz už kalnų tūm tarpu, pažino Mikalojus jauną muriną, kurisėjo į rumus, idant užpraszyti Emeryką ant dalyvumo to susirinkimo. Palengvėlia eidamas, dairėsi į visas szalis, bet visgi nepamatė daziurėtojaus, uždengto tankiomis szakutėmis medžio, ir czion tasai nematomos sznabzdėjo sav: taip, taip, statyk savo akis tu jūdas szunį! vieną kartą iszsprudai isz mano nagų, bet dabar jau turbut neisztrauksi. O kaip tai man bus naudinga, kad visą jusų kalbą galėsiu paklausyti, tada kaip judu visai nė nemislysitate apie mano esybę czion“.

Lengvas vėjelis sujudino szakutes medžio ir nedavė Herkulesui dagirsti nė balso daziurėtojaus, nė braszkėjimo szakų ant kurių tasai stovėjo. Iszėmė akmenaitį ir metė į sieną Emeryko kambario, o kada tasai atsistojo ties langu, tai prisiartino czion Herkulesas ir ką tiktai girdincziu balsu paszaukė jį, nės jau prisiartino ta valanda. Tūjaus po tam užgeso szviesa lempos, Emerykas mikliai ir lengvai iszszoko per langą ir atsistojo szale jūdojo draugo savo. Greitai, atsargiai ir kaip tik galima tykia neszėsi tolyn. Kaip tiktai užlyndo už pirmutinio krumo medelių, tūm kart Mikalojus nusmuko nū medžio ir kaipo laukinė katė, kavodamasi krumas už krumo, slinko paskui tūdu, kad susekti jūdu; matė gražiai, kaip perszoko per tvorą ir įspruko į didžiausią stubą vieno isz murinų. Slinkdamas ant pilvo, prisiyrė prie tos stubos ir ilgai czion jieszkojo nors mažiausio plyszio per kur but galima iszgirsti jų kalbą ir pamatyti, kas vidui darosi. Neradęs vienok jokios tam pritinkamos vietos, priglaudė veidą prie nestoros sienos ir isztempė savo ausis. Už valandėlės iszgirdo gramzdų sznabzdėjimą, o po tam balsus žmonių. Ne ilgiau, kaip penkes minutes czion klausė; po tam ir vėl nuslinko pilvu, slėpdamasi už medelių, apsiaucziančių stubas murinų. Taip prislinko prie durių aptvėrimo sodo ir atsiduręs jau sode, isz duszios nusijūkė.

„Aa, turiu jau dabar jus, pagavau bicziūliai!“ užbaubė. Isz netyčių kitą syk mat geriau gali dasizinti, ne kaip visokiū budu prisiklausant ir visaip sekant. Kas tai galėjo tikėtis, kad jie susirinks savo locnose stubose. Asz mat vis landžiojau po girias ir jieszkojau jų olų, o jie, kas tai galėjo

mislyti, susirenka mat czion po mano nose ir gana mažu prisijūkė isz manęs kada asz klejojau po miszkus ir laukus. Priežodis sako, kad geriausiai visados iszeina tasai, kuris jau ant paties galo jūkesi, dabar patsai tos teisybės datyriau, na, ale bilia tiktai nusitvėriau už ūdegos, tai jau dabar neisztruks isz nagų! Uzlygysi tu man sziądien, musztukia už visus tūs mano slankiojimus ir klaidžiojimus. Žinau jau gerai savo poną Vanderstrateną ir tikras esiu, kad nusiųs tavę ant pirmutinio laivo, kuris plauks į Europą, kad daugiau jau nesugrižsi sziczion“.

Taip kalbėdamas sav' vienas, prisiartino Mikalojus prie rumų, o kaip duris da czion neuždarytos buvo, įėjo į vidų, o isz czion ir vėl į tą kambarį, kur Vanderstratenas, nežiurint ant gana vėlaus laiko sėdėjo už butelio vyno su pribuvusiu porucziku ir smagiai labai minėjo ir pasakoju apie savo gymtinę, apie prajovus miesto Amsterdamo, kur iszvydo pirmą dienos szviesą, ir perleido pirmutinius metus laimingų ir linksmų dienų jaunystės. Pasirodymu savo, Mikalojus pertraukė tą šneką pono Vanderstratenos. Po pirmų žodžių daziurėtojaus, paszoko ponas Vanderstratenas nū sėdynės ir lyg rodos iszsigandęs, lyg baisiai nusistebėjas, metė savo akis tai ant Mikalojaus, tai ant porucziko ir tiktai po ilgo laiko tokio klejojimo pagalios jau užklausė: „Ale ar tai gal but teisybė Mikalojau?“

„Tokia teisybė, kaip ta, kad asz dabar sziczion stoviu“, atsakė daziurėtojas. „Taip mano pone, laidokai tie tikrai susirinko, ir nieko daugiau dabar nelieka, kaip tiktai paliepti poruczikui savo kareiviams apsiausti ir už valandėlės visas lizdas tų szaldrų jau tikrai bus mus rankose“.

„Prikiak mano seserėną Mikalojau!“ suriko ponas Vanderstratenas. „O jus mano pagūdotas poruczikia, ne trukdydami ilgai, iszdūkite reikalingus prisakus savo kareiviams“.

Poruczikas pasiskubino, kad kūgreicziau pabudėti kareivius ir tyła priesz rumus jūs surinkti, Mikalojus nepasijudino isz vietos, bet tiktai traukėdamas pecziais ir nūtarcziai jūkdamas, atsakė: „ponas Emerykas buvo labai nuvargintas ir dėlto nenoriu dabar jį budinti, ba labai supykty tasyk ant manęs, jis dabar mažu da ką tikt užmigo „tai žinoma nelabai gerai, kad tūjaus kas iszbudintų“.

„Turi teisybę Mikalojau“ atsakė ponas Vanderstratenas. „Tegul velyk jisai sav puczia, žinoma, kad jisai dasizintų, tai da mestusi gelbėti jūs. Ne, ne, neimsime mes jo, tūm da labjau jam bus pikta, kaip isz netyčių viską dažinos. Asz mislyju, kad po to viso, biskį kytresniu pasidarys ir jau neįtikės tiems jūdiems varnams“. Į keletą minutų susirinko visi kareiviai porucziko priesz rumus, isz kur visi kartu su Mikaloju ir ponu Vanderstratenu nuslinko, idant apsiausti isz visų pusių tą stubą, kur buvo susirinkia visi murinai. Ir taip apsuko isz visų pusių, kad nė mažiausia gyvata negalėjo jau iszsprusti, jeigu tiktai iszlėktų ant užkeiktų sparnų. Czion Mikalojus, priėjas prie durių, pabarszkino.

„Ar atidarysite duris?“ suszuko. Ir neatsitraukdamas nė žingsnio, suszuko antru kartu: atidarykite, o kad ne tai tūjaus busite ugnyje“.

(Toliau bus).

„Varpas“

Isleidžiamas Tilžėje (Prūsijoje) kas mėnesis. „Varpas“ isšeina jau asztuntas metas ir yra vadovu jaunosios Lietuvos vadovų laikraštis. „Varpas“ vartoja gryną lietuviską kalbą. Kas nori grynai (gražiai) lietuviskai iszmokti, tegul skaito „Varpą“. „Varpe“ talpinasi rasztai apie prispaudimus Lietuvių nū maskolių kaip ir iszrodymas jų nedorybių bei saip visoki moksliszki, ir naudingi Lietuvai, rasztai. „Varpas“ kasztūja su prisiuntimu į Ameriką 1 doleris ir 25 centai arba 5 markos prusiszkais pinigais.

„Ukininkas“.

Isleidžiamas jau septinti metai po du kartu per mėnesį su vienu mėnesiniu „Priedu“ kuriame talpinasi puikios apysakos kaip ir pamokinimai apie ukę didei naudingi ukininkams. „Ukininkas“ geriausiai aiskina Lietuviams jų padėjimą po caro jungu esantiems broliams ir mokina kaip reikia elgtis, idant nedūt savę visiszkai nuskriausti visokiems maskoliszkais plėšzikams, kurie yra tyezia atsiųsti į Lietuvą mus brolius plėszti.

„Ukininkas“ talpina žinias isz visos Lietuvos ir apie visokius atsitikimus neiszskiriant nei vieno.

„Nkininką“ privalo skaityti, kožnas lietuvis, kuris nori žinoti kas jo Tėvynėje darosi.

„Ukininkas“ kasztūja suprisiuntimu į Ameriką 1 doleris ir 25 centai arba 5 markos prusiszkais pinigais.

Kas apsisteliūja „Varpą“ ir „Ukininką“ sykiu, tai kasztūja tiktai 2 doleriai ir 25 centai abudu laikraszcziai.

Pinigus geriausiai yra siųsti registravotose gromatose arba per „International Money Order“. Siuncziant registravotai galima pridėti tūs 25 centus pacztinėmis markutėmis.

Adresą visados taip reikia užrašyti:

Mr. Dr. Bruažis,

Tilsit Ostpreussen — Germany.

Fred. Schwartz & Bro.

Pardavėjai į kareziamas ir į stubas: Vyno, Arielkos, Alaus ir Porterio. Baczkomis ir bonkomis.

Taipgi vynas ir arielka, geresnio iszdarbio, reikalaujami į vaistus. 123 E. Main str. PLYMOUTH, PA. Kur didelė bonka azale durtų stovi (sign) 5-11. 97

M. A. CARROLL M. Daktaras.

Ofisas ir gyvenimas —
Cor. Church & Eno ulyczios
PLYMOUTH, PA.
Ofisas atidarytas — iki 9 isz ryto, nog 1 iki 3 ir nog 6 iki 9 po pietų. 5-11. 97

Szviežio ir gardaus Aluczio, gerų Arielkų kvepenčių Cigarų gausi pas

F. Szczecina ir F. Reszkevicze
Lenkiszka Saliunas
Plymouth, Pa.
5-11. 97

Pirmutinė užėiga dėl Lietuvių pas Stasi Bagdoną.

Arielkų visokių, alaus labai gardaus, gero vyno, cigarų ir t. t.

Ne praeik pro savą brolau! atsilankyk nors sykutį!

E. Main ulyczios po No 204
Plymouth, Pa.
5-11. 97

Vietiniai ir isz aplinkinės KREIPKITES PAS SAVĄ

Pardavinėju Szkaplierius, Ražanczius, Kryžius ir Kryželius, maszinėles dėl drukavimo, visokius paveikslus ir t. t.

Taipgi paveikslus apdirbu į visokius Rėmus už pigę prekę.

Liud. Varnagiris
E. Main str. PLYMOUTH, PA.

Mes norime pardūt rakandus (furniture)

Mes turime visokių dėl stubos reikalingų daiktų.

Pardūdame su mažu uzdarbiu, pasitikėdami daugiau pirkikų.

Ateik ir pažiūrėk pas mus.

John Moore,

144 Main ulyczios,
Plymouth, Pa.
Zemlau Bull Run Skerskelio.
5-11. 97

Ant. Mockaiozio „Kosciuszko Hotel“

Užprasau brolius lietuvius neužmirsšti užėiti pas manę. Rasite pas manę meilingą priėmimą. Vynai, likieriai, alus, cigarai ir užkandžiai visada pas manę kuo no geriausi.

118 Canal Str., WILKES-BARRE.
Prileas L. V. geležinkelidvarį.

Galima gauti su prisiuntimu szias knygas:

1. Istorija Katalikų Bažnyczios. Ji yra labai naudinga dėl perskaitymo kožnam katalikui. Kasztūja 1,00.
2. Trumpa peržvalga lietuvytės

darbų Amerikoje 1892 m. Ji iszrodo aiskiai lietuviszkų bėdievių darbus ir podraug kaip katalikas turi nū jų apsisaugoti. Kasztūja. 20c.

3. Valtis bei iszguldymas szventų evangelijų ir lėkoių ant visų metų su labai naudingais dvasiszkais skaitymais. Puslapių esti 896. Linkėtina kad kožno lietuvio namūse ji butu. Kasztūja — 1,50c.

pas Kun. A. Burba, Box 1053
Plymouth, Luzerne, Co. Pa.

LIETUVISZKAS Saliunas

Jūzo Miliaucko,

Szaltas alus, skanus gėrymai, gardus, cigarai. Smagi vieta dėl užėigos. Praszau brolius atsilankyti pas manę.

Jūzas Miliauckas,
MAHANOY CITY.

Pigčiausia Lietuviszka krantuvė visame mieste.

Galima gauti, perkant tiktai už pinigą:

Patent miltai	1.00
22 svaru cukriaus už	1.00
Čal. Ham svarą už	7½ c.
Sudytų laszinių svarą už	7½ c.
Rukytų laszinių svarą už	9 c.
Szvieži kumpei	7 c.
Deszrelės baksais po 7 c. už svarą.	
Bulvių buszelį už	35 c.
Miners extra Tabakas	30 c.
4 svarai Kėksų už	25 c.
4 „ Crakesų	25 c.
Szviežių kiauszių tuz. už	20 c.
Svaras sviesto už	20—15 c.
Svaras geriausių taukų —	7½ c.
7 dėzes Sardines	— 25 c.
3 dėzes pieno	25 c.

pas M. Bartikowsky,

252 East Market Str.,
Wilkes-Barre, Pa.
4-tose duryse nū Stegmaierio Bravoro.

Naujiena, Naujiena!!

Kas isz lietuvių neragavo, Lietuvoje budamas, buvarko alaus?

Kaip jis skanus ir svelkas buvo; užkaltydavo kraują ir szirdį pradžiugidavo. Amerikoje tokio alaus iki sziol nebuvo. Bet paskutinime laike atslrado labai į jį panaszus, beje-LENKISZKAS LIETUVISZKAS ALUS. Jis yra malonus gerti, saldžiai ruksztas, svelkas. Taigi lietuviszki ir lenkiszki saluntinkai privalo parsitraukti to LIETUVISZKO POLSKO ALAUS ir savo tantleczius jami valszinti.

POLISH — LITHUANIAN
Brewing Co.
DANVILLE, PENN'A.

Lenkiszkos knygos

maldy, pargabentos isz užmarės.

Gaunamos pas Jūz. Pauksztį.

Westchnienie duszy pobożnej, zbłór nabożenstw i pieśni z przydanem Drogi krzyżowej, Gorzkich żali i psalmów \$1,50.
Złoty Oltarz czyli zbłór nabożenstw dla chrześ. clan i katolików \$1,30.
Oltarzyk czyli zbłór nabożenstwa dla młodzieży katolickiej 70 c.
Wyborek nabożenstwa dla młodzieży katolickiej 50 c.
Mały złoty oltarzyk dla pobożnych dzieci katolickich 45 c.

— Isz Chicagos. Czionai lietuviai dasilaukė vieną ir geriausia lietuviszką krantuvę laikrodėlių: Kelsch Noreiko & Co. Velyjame visiems lietuviams pirkti laikrodėlius, lenciugėlius, ziedus ir kitus daiktus no jų, nės tai yra tikri lietuviai, katrie gauna daugiau ir daugiau kostomerių kožną dieną. Jie padidino savo biznį pardūdami ne tiktai vienus laikrodėlius, bet ir visokius daiktus kaip: maszinas dėl drukavojimo gromatų, maszinas dėl siuvimo, armonikas, britvas, peilius ir t. t. Iszsiunczia daiktus į visus miestus ir miestelius Amerikos. Kas prisiųs savo adresą, gaus lietuviszką kataliogą ir gražų abrozėlių dykai. Adresavok taip: Kelsch, Noreiko & Co. 105 Brown St. Chicago Ill.

Skaitykite Visi!

Gera vieta dėl prekybos ir lengvai prieinama, randasi toje dalyje miestelio kur daugiausiai gyvena Lietuviai, lenkai ir Slavėnai.

Keturios prekybos gali buti tūse namūse, kaip tai: krantuvė valgomų daigtų, geležinių, mėsinczia ir kareziama. Salė didelė ant virszaus dėl balių ir mitingų. Du dideli tvartai užpakalyje Lotų, dėl užlajykymo gyvulių.

Tą viską galima pirkti už \$8000, \$3000 mokant isz pradzių, o likusius ant lengvų iszlygų, randa atnesza \$90 ant mėnesio.

Nenorintis pirkti namą, gali tikt randavoti jį taipgi už prieinamą prekę.

Norintieji tamę aiskiau dasižinoti, kreipkitėsi po sziam antraszu:

J. Firestin,
Duryea, Pa.
12-111, 96.